

אדונים

חלונות

המֹת כָּסָה בְּמִטְפָּחָתוֹ
אֶת פְּנֵי הַחֲלוֹן.

אָוִיר תְּשׁוּקוֹתֶיהָ כּוֹתֵב
אֲגָרוֹת
שֶׁרַק לְעֵתִים רְחוֹקוֹת מְגִיעוֹת אֶל חֲלוֹנוֹ.

אָמְרָה:
אֵין דִּי בְּכַךְ שֶׁלְחֲלוֹנִי
יֵשׁ רַק שְׁמֵשׁ אַחַת.

הָרוּחַ חָלְפָה עַל פְּנֵי חֲלוֹנָה
חִפְפָה וּכְפוּפַת רֹאשׁ,
הֵיִתְכּוֹן שֶׁהִגִּיעָה מִמְּחוּז הָעֵצָב?

אֵי אֶפְשֶׁר לְשַׁלֵּט בּוֹ –
הָאֵם בְּשֵׁל כֶּךָ מִתְמַלֵּא רֹאשׁוֹ בְּחֲלוֹנוֹת?

חֲלוֹן –
בֵּית סֵפֶר לְטַפּוּחוֹ שֶׁל הָאֶפֶק.

אִם הִיא מְזִיזָה בִּידָה הֵימְנִית אֶת חֲלוֹנִי
וּמְאוֹתָתָת לִי בְּאֶצְבָּעָה,
הִיא עוֹשָׂה זֹאת רַק כְּדֵי לְבָרֵךְ אֶת מִשְׁחַק הַמְזֹל שֶׁל הַכִּנְפָּיִם.

אֶחָדוֹת הָרוּחַ וְהַזְכָּרוֹן:
אָבִיק נוֹסֶף
בְּאֶלְכִימָה שֶׁל הַחֲלוֹנוֹת.

הִיא עֲמֵדָה לְיַד הַחֲלוֹן
פְּנִים אֶל פְּנִים מֹול יָרְחוֹ שֶׁל אֵלוֹל,
וְסִפְרָה לוֹ אֶת סִפּוֹר אֶהְבֵּתָה
בְּהֵתָאֵם לְמִסְרֵת שֶׁל הָרוּחַ.

חֲלוֹן –

מְדַבֵּר שֶׁל אֲבָנִים,
מְדַבֵּר שֶׁל מַבְטִים.

מִחֲלוֹנֵי יוֹצְאוֹת

נְשִׁימוֹת –

סוֹעֲרוֹת שְׁקֻטוֹת בִּינוֹנוֹיֹת

נְשִׁימוֹת –

יְעָרוֹת שֶׁל רִשְׁתוֹת הַמִּתְמָרוֹת

לְעֵבֶר גִּלְגְּלֵי הָרְקִיעַ.

מִחֲלוֹנָה

אָנִי מְבִיט עַל הַזְמַן הַמִּתְנַפֵּץ לְרִסְיִסִים,

לְאַחַר שֶׁהֲלַעַט בְּכוֹכְבִים וּבְמִדְעֵיהֶם,

שֶׁם מִתְפָּרְצוֹת הַתְּאוֹרוֹת מִמַּחְבוֹאֵיהֶן,

הָעֲנָנִים פּוֹגְשִׁים אֶת הָרִי הַגֶּעֶשׁ.

בְּבִיתָה יֵשׁ כָּרִים בְּצוֹרֵת כְּנָפִים

שְׂיוֹצָאִים, כָּל עֵרֶב, לְחֲלוֹנוֹת

לְהֶאֱזִין לְפִסְעוֹתָיו שֶׁל הַלַּיְלָה.

חֲלוֹן –

חָלָל רִיק

שְׁאֵנִי מִתְמַסֵּר לְחִיקָיו הָעֲלִיוֹנִים.

מחלונה

אני רואה עצים

עוטים בגדים מחררים ושקופים –

האם גם היא גרה

בבית של עננים?

לילה –

הנה פרפר נכנס מבעד לחלוני

הפתוח למחצה,

הוא לא בא לבקרני,

גם לא להקשיב לי.

הנה הוא מתנודד, מרתק אל מנורת –

לא רוצה, כך נדמה לי,

אלא שאסתכל כיצד

הוא חודר בין שניו של האור

ומתמזג עם הלהבה.

ברגע שהוא,

כשהלילה טפס על סלמו של החלל הריק

וחלף על פני חלוני,

אופף אותו ונוגע בסורגיו,

קראתי את תולדות חיי הכוכבים הנופלים

ומינתי את הקלפות היבשות

שנשרו מאילן הזמן.

מהו סודו של החלון הזה –

תמיד הוא מפתה אותי

להתייחס לשדה כחתנה,

וילדמות את העננים ליצוע של אהבה?

חלונות –

בחיקיהם הפתוחים

מתנהלת מלחמת חרמה

בִּין הָעֵלְטָה לְשֹׁמֵשׁ, בֵּין הָאֲבָנִים לְאֲבָק,
 בֵּין יְצוּרִים שְׁאֵתָה סְבוּר כִּי הֵם רְעִים
 לְיְצוּרִים שְׁאֵתָה סְבוּר כִּי הֵם
 גְּבִיעֵי פְּרָחִים וְעַלֵי כּוֹתֶרֶת,
 בֵּין דְּבָרִים מְפֹשְׁטִים
 שְׁאֵתָה אוֹמֵר כִּי יֵשׁ לָהֶם גּוֹפִים
 לְדְּבָרִים מוֹחֲשָׁיִים
 שְׁאֵתָה אוֹמֵר: בְּהַחֲלֹט לֹא,
 בְּבִגְדֵיהֶם יֵשׁ רַק אוֹר.
 הוּא חִיקֵי הַחֲלוֹנוֹת הַלָּלוּ,
 אַתֶּם מִמָּשׁ אֲמַתִּיִּים,
 תַּעֲתוּעֵי הָעֵינָן הֵם הַרְבִּים מְסֹפֵר.

הִיסְטוֹרִיָּה –
 מָסָךְ עֵבֶה
 מִשְׁתַּלְשֵׁל עַל חֲלוֹנִי.

חֲלוֹן –
 סֵם חַיִּים לִיסוּרִים.

הַחֲלוֹן כּוֹתֵב אֶת חֲלוֹנָה
 בְּהַשְׂרָאת הַשֹּׁמֵשׁ,
 אוֹר הַיּוֹם קוֹרֵא אוֹתוֹ
 בְּהַשְׂרָאת עֲלֻטַּת הַלַּיִל.

בְּכָל חֲלוֹן אֲנִי צָרִיךְ לִפְתַּח
 אֵין סֹפֵר חֲלוֹנוֹת אַחֲרַיִם.

פְּעָמִים רַבּוֹת,
 רְאִיתִי אֶת זְמֵי הַחוֹלְפִים
 יוֹשְׁבִים לְיַד הַחֲלוֹן
 לְצַד מִטָּתִי,
 לֹא כְּדֵי לְקַרֵּא אֶת הָאִפְקָא,

אָלֵא כְּדֵי לְהִיּוֹת בְּטוֹחִים
שֶׁהֵם דּוֹמִים לְעַנְנִים.

חֲלוֹן –

לְחֵי אַחַת לְצֵל, הָאֲחֵרֶת לְשִׁמְשׁ.

חֲלוֹן –

לֵב שֶׁנִּפְרַד לְשָׁלוֹם,
שְׁתֵּי זְרוּעוֹת מִמְתִּינּוֹת לְפִגְיֶשָׁה.

לְחֲלוֹנָה אֵין צֵל –

הָאֵם מִפְּנֵי שֶׁהוּא חֲקוּי שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ?

פְּצָעִיו הָיוּ, אוֹלִי,

הַחֲלוֹנוֹת הַגְּבוּהִים בְּיוֹתֵר
הַמְּפֹרֵדִים בֵּינוֹ לְבֵין הָעוֹלָם.

עַל שְׁתֵּי גְרוֹת חֲלוֹנָה מְצֻטּוֹפּוֹת
סְפִינּוֹת שֶׁל חֲלוֹמוֹת
אֲשֶׁר הֵפְלִגָּה אוֹתָן הַתִּישָׁה,
וּסְפִינּוֹת אַחֲרוֹת
שֶׁאוֹתָן הַתִּישָׁה הִשִּׁיבָה.

חֲלוֹן –

פְּצָע בְּגוֹף הַמְּקוֹם כְּדֵי לְקַרֵּא אֶת הָאוֹר,
הָאֵם זֶה הַפְּצָע הַיְחִיד שֶׁבְּאֵמֶת מְשִׁתּוֹקְקִים אֵלָיו?

חֲלוֹן:

רֵאָה נֶאֱנַחַת וְנֶאֱנַקַת.

חֲלוֹן –

דְּקָלִים מְאוֹתָתִים מִרְחוֹק,
אֲבָל אֵיךְ אֲגִיעַ אֵלֵיכֶם, הוּא דְּקָלִים,

בְּשֵׁהשָׁמַיִם חוֹצְצִים בֵּינֵי לְבִינֵיכֶם?

אֵינֶנִּי זוֹכֵר שְׂרָאִיתִי כִּי יֵשׁ לְחַלֵּל הַרִיק
טָבוֹר,
מִלְבָּד מִבְּעַד לְחִלוֹנֵי.

יָמִים –

שִׁירוֹת אֲשֶׁר תָּמִיד יוֹצְאוֹת וְחוֹזְרוֹת
בִּישִׁמוֹן שֶׁל חִלוֹנוֹת.

בְּאִיזוֹ אֵשׁ

אֲנִי צָרִיךְ לְלַחֵשׁ לְמַחֲוֶגֶת הַשָּׁפָה
כְּדֵי שְׁתַּכַּנֵּן אֶת הַחִלוֹנוֹת
בְּקִירוֹת הַנְּצַחִיּוֹת הַחוֹנֶקֶת הַזֹּאת?

מֵעֶרְבִית רְאוּבֵן שֵׁנִיר